



Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA CURȚII (Camera a treia)

5 aprilie 2017*

„Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Cerere de protecție internațională formulată de un resortisant al unei țări terțe care beneficiază de statutul conferit de protecția subsidiară — Aplicabilitatea procedurii de reprimire”

În cauza C-36/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Verwaltungsgericht Minden (Tribunalul Administrativ din Minden, Germania), prin decizia din 19 ianuarie 2017, primită de Curte la 25 ianuarie 2017, în procedura

Daher Muse Ahmed

împotriva

Bundesrepublik Deutschland,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul L. Bay Larsen (raportor), președinte de cameră, și domnii M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan și D. Šváby, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere decizia luată, după ascultarea avocatului general, de a se pronunța prin ordonanță motivată, în conformitate cu articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții,

dă prezenta

Ordonanță

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 17 alineatul (1) și a articolelor 20-33 din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).

* Limba de procedură: germana.

- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între domnul Daher Muse Ahmed, pe de o parte, și Bundesrepublik Deutschland (Republica Federală Germania), reprezentată de Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Oficiul Federal pentru Migrație și Refugiați, Germania, denumit în continuare „oficiul”), pe de altă parte, cu privire la decizia acestuia din urmă de respingere a cererii sale de azil, constatându-se lipsa motivelor de interdicere a îndepărtării sale în Italia, punându-i-se în vedere că ar putea fi îndepărtat în statul membru respectiv în cazul în care nu ar părăsi Germania și pronunțându-se împotriva acestuia o interdicție de intrare și de ședere pentru o perioadă de 30 de luni de la data îndepărtării.

Cadrul juridic

Regulamentul nr. 604/2013

- 3 Considerentele (4) și (5) ale Regulamentului nr. 604/2013 au următorul cuprins:

„(4) Concluziile de la Tampere exprimă [...] faptul că [sistemul european comun de azil] ar trebui să includă, pe termen scurt, o metodă clară și operațională pentru determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil.

(5) O astfel de metodă ar trebui să se întemeieze pe criterii obiective și echitabile atât pentru statele membre, cât și pentru persoanele în cauză. Ar trebui, în principiu, să facă posibilă determinarea rapidă a statului membru responsabil, astfel încât să se garanteze accesul efectiv la procedurile pentru acordarea protecției internaționale și să nu compromită obiectivul prelucrării rapide a cererilor de protecție internațională.”

- 4 Articolul 1 din acest regulament prevede:

„Prezentul regulament stabilește criteriile și mecanismele de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid [...]

- 5 Articolul 2 literele (b) și (c) din regulamentul menționat are următorul cuprins:

„În sensul prezentului regulament:

[...]

(b) «cerere de protecție internațională» înseamnă o cerere de protecție internațională, astfel cum este definită la articolul 2 litera (h) din Directiva 2011/95/UE [a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO 2011, L 337, p. 9)];

(c) «solicitant» înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a prezentat o cerere de protecție internațională, cu privire la care nu s-a luat încă o decizie definitivă;”

- 6 Articolul 18 alineatul (1) din același regulament prevede:

„Statul membru responsabil în conformitate cu prezentul regulament este obligat să:

[...]

- (b) reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 23, 24, 25 și 29, un solicitant a cărui cerere se află în curs de examinare și care a depus cererea într-un alt stat membru sau care se află pe teritoriul altui stat membru fără permis de ședere;
- (c) reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 23, 24, 25 și 29, un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care și-a retras cererea aflată în curs de examinare și care a depus o cerere în alt stat membru [sau care se află pe teritoriul altui stat membru fără permis de ședere];
- (d) reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 23, 24, 25 și 29, un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid a cărui cerere a fost respinsă și care a depus o cerere în alt stat membru sau care se află pe teritoriul altui stat membru fără permis de ședere.”

7 Articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 precizează:

„Procesul de determinare a statului membru responsabil începe imediat ce cererea de protecție internațională este prezentată pentru prima oară într-un stat membru.”

8 Articolul 23 alineatele (1)-(3) din acest regulament prevede:

„(1) În cazul în care statul membru în care o persoană menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) a prezentat o nouă cerere de protecție internațională consideră că este responsabil un alt stat membru, în conformitate cu articolul 20 alineatul (5) și articolul 18 alineatul (1) literele (b), (c) sau (d), poate cere ca acest alt stat membru să reprimească persoana respectivă.

(2) Cererea de reprimire se depune cât mai rapid posibil și în orice caz în termen de două luni de la primirea rezultatului pozitiv transmis de unitatea centrală Eurodac [...]

În cazul în care cererea de reprimire se bazează pe alte dovezi decât cele provenite din sistemul Eurodac, acestea se trimit statului membru solicitat în termen de trei luni de la data depunerii cererii de protecție internațională în sensul articolului 20 alineatul (2).

(3) În cazul în care cererea de reprimire nu este depusă în termenul stabilit la alineatul (2), responsabilitatea pentru examinarea cererii de protecție internațională revine statului membru în care a fost prezentată noua cerere.”

9 Articolul 24 alineatele (1), (2) și (4) din regulamentul menționat prevede:

„(1) În cazul în care un stat membru pe teritoriul căruia se află o persoană, astfel cum este menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d), fără permis de ședere și pentru care nu s-a depus nicio cerere nouă de protecție internațională, consideră că alt stat membru este responsabil în conformitate cu articolul 20 alineatul (5) și cu articolul 18 alineatul (1) literele (b), (c) sau (d), poate cere acelui alt stat membru să reprimească persoana în cauză.

(2) Prin derogare de la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală [(JO 2008, L 348, p. 98)], în cazul în care un stat membru pe teritoriul căruia se află o persoană fără permis de ședere decide să caute în sistemul Eurodac [...], cererea de reprimire a unei persoane, astfel cum este definită la articolul 18 alineatul (1) litera (b) sau (c) din prezentul regulament, sau a unei persoane, astfel cum este definită la articolul 18 alineatul (1) litera (d), a cărei cerere de protecție internațională nu a fost respinsă printr-o hotărâre definitivă se depune cât mai rapid posibil și, în orice caz, în termen de două luni de la primirea rezultatului pozitiv transmis de unitatea centrală Eurodac [...]

[...]

(4) În cazul în care o persoană, astfel cum este definită la articolul 18 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament, a cărei cerere de protecție internațională a fost respinsă printr-o hotărâre definitivă într-un stat membru se află pe teritoriul altui stat membru, fără permis de ședere, statul membru din urmă poate fie să solicite primului stat membru să reprimească persoana în cauză, fie să desfășoare o procedură de returnare în conformitate cu Directiva 2008/115/CE.

[...]"

- 10 Articolul 26 alineatul (1) din același regulament are următorul cuprins:

„Atunci când statul membru solicitat acceptă [...] să reprimească [...] altă persoană menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (c) sau (d) statul membru solicitant notifică persoanei în cauză decizia de a o transfera către statul membru responsabil și, după caz, decizia de a nu examina cererea acesteia de protecție internațională. [...]"

Directiva 2013/32/UE

- 11 Articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60) prevede:

„Atunci când examinează cererile de protecție internațională, autoritatea decizională determină mai întâi dacă solicitanții îndeplinesc condițiile pentru a obține statutul de refugiat și, în caz contrar, dacă solicitanții sunt eligibili pentru protecție subsidiară.”

- 12 Articolul 33 din această directivă, intitulat „Cereri inadmisibile”, are următorul cuprins:

„(1) În afara cazurilor în care o cerere nu este examinată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 604/2013, statele membre nu au obligația de a verifica dacă solicitantul îndeplinește condițiile cerute pentru a obține protecție internațională în conformitate cu Directiva 2011/95/UE, în cazul în care cererea este considerată inadmisibilă în temeiul prezentului articol.

(2) Statele membre pot considera o cerere de protecție internațională ca inadmisibilă numai în cazul în care:

(a) un alt stat membru a acordat protecție internațională;

[...]"

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 13 La 7 decembrie 2015, domnul Ahmed a solicitat azil în Germania. Acesta a depus ulterior o cerere oficială de azil la oficiu la 30 iunie 2016.

- 14 Întrucât o căutare în sistemul „Eurodac” a dovedit printre altele că persoana în cauză solicitase deja protecția internațională în Italia, la 17 octombrie 2013, oficiul a solicitat, la 25 august 2016, autorităților italiene să îl reprimească pe domnul Ahmed, în temeiul Regulamentului nr. 604/2013.

- 15 Prin scrisoarea din 9 septembrie 2016, autoritățile italiene au respins această cerere de reprimire, pentru motivele că domnul Ahmed beneficiază de protecție subsidiară în Italia și că, prin urmare, eventualul său transfer ar trebui să fie efectuat în cadrul acordurilor de readmisie în vigoare.

- 16 Prin decizia din 25 noiembrie 2016, oficiul a respins ca inadmisibilă cererea de azil pe care a introdus-o domnul Ahmed, a constatat lipsa motivelor de interdicere a îndepărtării acestuia în Italia, l-a informat că ar putea fi îndepărtat în statul membru respectiv în cazul în care nu ar părăsi Germania și a pronunțat împotriva acestuia o interdicție de intrare și de ședere pentru o perioadă de 30 de luni de la data îndepărtării.
- 17 Domnul Ahmed a contestat această decizie în fața instanței de trimitere.
- 18 Această instanță are îndoieli cu privire la aplicabilitatea dispozițiilor Regulamentul nr. 604/2013 referitoare la procedura de reprimire a unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de protecție subsidiară în alt stat membru.
- 19 Cu toate acestea, în ipoteza în care dispozițiile menționate ar fi într-adevăr aplicabile într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, instanța menționată ridică problema dacă, într-o asemenea situație, un solicitant de azil se poate prevala de expirarea termenelor de depunere a cererii de reprimire, prevăzute la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 604/2013. Ea ridică de asemenea problema modalităților de calculare a acestor termene și a eventualelor efecte ale întârzierii în prezentarea unei cereri de reprimire asupra determinării statului membru responsabil de examinarea cererii de azil.
- 20 În aceste condiții, Verwaltungsgericht Minden (Tribunalul Administrativ din Minden, Germania) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolele 20-33 din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie aplicate solicitanților de azil care beneficiază deja de protecție subsidiară într-un stat membru?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- 2) Un solicitant de azil poate să invoce transferul responsabilității către statul membru solicitant, cauzat de expirarea termenului stabilit pentru prezentarea unei cereri de reprimire [articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 604/2013]?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, solicitantul de azil poate să invoce transferul responsabilității și în cazul în care statul membru solicitat este în continuare dispus să îl preia?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la a treia întrebare: din acordul expres, respectiv tacit [articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul nr. 604/2013], al statului membru solicitat se poate trage concluzia că acest stat este în continuare dispus să îl preia pe solicitantul de azil?
- 5) Termenul de două luni prevăzut la articolul 23 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 604/2013 se poate împlini după expirarea termenului de trei luni prevăzut la articolul 23 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 604/2013 în cazul în care statul membru solicitant lasă să treacă mai mult de o lună din momentul în care a început să curgă termenul de trei luni până să solicite consultarea bazei de date Eurodac?
- 6) Se consideră că o cerere de protecție internațională este prezentată în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 604/2013 din momentul emiterii pentru prima dată a unui certificat privind înregistrarea ca solicitant de azil sau numai atunci când oficiul primește certificatul respectiv sau informațiile esențiale pe care le conține sau numai după înregistrarea oficială a cererii de azil? În special:
 - a) Certificatul privind înregistrarea ca solicitant de azil este un formular sau un proces-verbal în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 604/2013?

- b) Autoritatea competentă în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 604/2013 este autoritatea competentă să primească formularul sau să încheie procesul-verbal sau autoritatea competentă să decidă asupra cererii de azil?
 - c) Un formular sau un proces-verbal se consideră transmis autorității competente și în cazul în care acestea i-a fost comunicat conținutul esențial al acestuia ori este necesar să i se transmită originalul sau o copie a procesului-verbal?
- 7) Întârzierile intervenite între prima solicitare de azil, respectiv prima emitere a certificatului de înregistrare ca solicitant de azil, și prezentarea unei cereri de reprimire pot avea ca efect transferul responsabilității către statul membru solicitant conform articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 604/2013 sau obligația statului membru solicitant de a-și asuma responsabilitatea conform articolului 17 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 604/2013?
- 8) În cazul unui răspuns afirmativ la una dintre ipotezele celei de a șaptea întrebări, care este durata dincolo de care se poate considera că există o întârziere nerezonabilă în prezentarea unei cereri de reprimire?
- 9) Se poate considera că o cerere de preluare în care statul membru solicitant menționează doar data intrării pe teritoriul său, precum și data prezentării cererii oficiale de azil, iar nu și data primei cereri de azil sau pe cea a primei emiteri a unui certificat privind înregistrarea ca solicitant de azil, a fost prezentată în termenul prevăzut la articolul 23 alineatul (2) primul și al doilea paragraf din Regulamentul nr. 604/2013 sau o astfel de cerere este «ineficace»?

Cu privire la întrebările preliminare

- 21 În temeiul articolului 99 din Regulamentul de procedură, atunci când răspunsul la întrebarea formulată cu titlu preliminar nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile, Curtea, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, poate oricând să decidă să se pronunțe prin ordonanță motivată.
- 22 Este necesară aplicarea acestei dispoziții în cadrul prezentei cauze.
- 23 Ținând seama de examinarea cauzei prin prezenta ordonanță adoptată în temeiul articolului 99 din Regulamentul de procedură, nu este necesar a se pronunța cu privire la cererea de procedură accelerată.

Cu privire la prima întrebare

- 24 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă dispozițiile și principiile Regulamentului nr. 604/2013 care reglementează, în mod direct sau indirect, termenele de depunere a unei cereri de reprimire sunt aplicabile într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care un resortisant al unei țări terțe a prezentat o cerere de protecție internațională într-un stat membru după ce i s-a acordat beneficiul protecției subsidiare de un alt stat membru.
- 25 În această privință, trebuie să se sublinieze că normele respective, care au drept obiect delimitarea desfășurării procedurii de reprimire prevăzute de acest regulament, asigurându-se că o cerere de reprimire va fi formulată într-un termen rezonabil, sunt aplicabile, prin natura lor, numai în situații în care o asemenea procedură poate, în principiu, să fie inițiată în mod valabil în temeiul regulamentului menționat.

- 26 Domeniul de aplicare al procedurii de reprimire este definit la articolele 23 și 24 din Regulamentul nr. 604/2013. În timp ce articolul 24 din acest regulament privește cazurile în care nu a fost prezentată nicio cerere nouă de protecție internațională în statul membru solicitant, articolul 23 din acesta guvernează situații precum cea în discuție în litigiul principal, în care o asemenea cerere a fost prezentată în acest stat membru.
- 27 Reiese din articolul 23 alineatul (1) din regulamentul menționat că, în astfel de situații, procedura de reprimire poate viza doar transferul unei persoane menționate la articolul 18 alineatul (1) literele (b), (c) sau (d) din același regulament.
- 28 Aceste ultime trei dispoziții au un vedere un solicitant a cărui cerere se află în curs de examinare, un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care și-a retras cererea aflată în curs de examinare și, respectiv, un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid a cărui cerere a fost respinsă.
- 29 Întrucât circumstanța că un resortisant al unei țări terțe beneficiază de statutul conferit de protecția subsidiară acordată de un alt stat membru decât cel care procedează la determinarea statutului membru responsabil nu poate fi analizată ca implicând că o cerere prezentată de acest resortisant al unei țări terțe se află în curs de examinare sau a fost retrasă în alt stat membru, este necesar să se stabilească dacă o asemenea persoană poate fi considerată un resortisant al unei țări terțe a cărui cerere a fost respinsă în alt stat membru.
- 30 În această privință, trebuie să se arate, desigur, că articolul 18 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 604/2013 nu precizează dacă „cererea” respinsă la care se face referire este o cerere de protecție internațională sau o cerere de azil *stricto sensu*.
- 31 Or, dacă dispoziția menționată ar trebui interpretată în sensul că face trimitere la respingerea unei cereri de azil, ea ar putea fi aplicată eventual unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de statutul acordat de protecția subsidiară, în măsura în care, în temeiul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2013/32, acest statut trebuie acordat doar după ce s-a determinat dacă solicitantul îndeplinește condițiile pentru a obține statutul de refugiat.
- 32 Totuși, această interpretare a articolului 18 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 604/2013 nu poate fi reținută.
- 33 Astfel, interpretarea amintită ar implica să se admită că legiuitorul Uniunii a utilizat, în această dispoziție, termenul „cerere” în mai multe sensuri diferite, întrucât referirea care figurează în dispoziția menționată la faptul că persoana în cauză „a depus o cerere în alt stat membru” trimite în mod necesar, având în vedere în special articolul 1 și articolul 20 alineatul (1) din acest regulament, la prezentarea unei cereri de protecție internațională.
- 34 În plus, rezultă dintr-o jurisprudență constantă a Curții că, în vederea interpretării unei dispoziții a dreptului Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de termenii utilizați, ci și de contextul în care apare aceasta, precum și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte (Hotărârea din 19 decembrie 2013, Koushaki, C-84/12, EU:C:2013:862, punctul 34).
- 35 În această privință, trebuie să se arate că articolul 2 litera (c) din Regulamentul nr. 604/2013 definește termenul „solicitant” în sensul că face trimitere la un resortisant al unei țări terțe sau la un apatrid „care a prezentat o cerere de protecție internațională, cu privire la care nu s-a luat încă o decizie definitivă”.
- 36 De asemenea, deși acest regulament nu cuprinde în mod direct definiția termenului „cerere”, articolul 2 litera (b) definește noțiunea „cerere de protecție internațională”. Dispozițiile regulamentului menționat utilizează, de altfel, în general, termenii „cerere” și „cerere de protecție internațională” în mod indisociabil, fără a se referi vreodată, contrar Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din

18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO 2003, L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56), la o „cerere de azil”.

- 37 În plus, în vederea definirii regimului aplicabil unei persoane menționate la articolul 18 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 604/2013 atunci când aceasta nu a introdus o nouă cerere de protecție internațională, articolul 24 alineatele (2) și (4) din acest regulament se referă în mod expres la caracterul definitiv sau nedefinitiv al deciziei de respingere a „cererii de protecție internațională” prezentate de această persoană.
- 38 Pe de altă parte, articolul 33 din Directiva 2013/32 distinge în mod clar cazurile în care o cerere de protecție internațională nu este examinată în temeiul Regulamentului nr. 604/2013 de cele în care o asemenea cerere poate fi respinsă ca inadmisibilă întrucât „un alt stat membru a acordat protecție internațională”.
- 39 Prin urmare, legiuitorul Uniunii a considerat că respingerea cererii de protecție internațională prezentate de un resortisant al unei țări terțe precum cel în discuție în litigiul principal trebuia asigurată mai degrabă printr-o decizie de inadmisibilitate, în temeiul articolului 33 din această directivă, decât prin intermediul unei decizii de transfer și de neexaminare, în temeiul articolului 26 din acest regulament, ceea ce determină un anumit număr de consecințe, în special cu privire la căile de atac disponibile împotriva deciziei de respingere.
- 40 Această concluzie nu este de natură să împiedice realizarea obiectivelor prevăzute în considerentul (5) al regulamentului menționat, prin care se urmărește, pe de o parte, să se garanteze accesul efectiv la procedurile pentru acordarea protecției internaționale și, pe de altă parte, să nu se compromită obiectivul prelucrării rapide a cererilor de protecție internațională, întrucât un resortisant al unei țări terțe precum cel în discuție în litigiul principal beneficiază deja de protecție internațională.
- 41 În consecință, din articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 coroborat cu articolul 18 alineatul (1) litera (d) din acesta reiese că un stat membru nu poate impune în mod valabil unui alt stat membru să reprimească, în cadrul procedurilor definite de acest regulament, un resortisant al unei țări terțe precum cel în discuție în litigiul principal, care a prezentat o cerere de protecție internațională în acest prim stat membru după ce i s-a acordat beneficiul protecției subsidiare de acest al doilea stat membru.
- 42 Prin urmare, trebuie să se răspundă la prima întrebare că dispozițiile și principiile Regulamentului nr. 604/2013 care guvernează, în mod direct sau indirect, termenele de depunere a unei cereri de reprimire nu sunt aplicabile într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care un resortisant al unei țări terțe a prezentat o cerere de protecție internațională într-un stat membru după ce i s-a acordat beneficiul protecției subsidiare de un alt stat membru.

Cu privire la întrebările a doua-a noua

- 43 Având în vedere răspunsul dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la întrebările a doua-a noua.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 44 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Dispozițiile și principiile Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid, care guvernează, în mod direct sau indirect, termenele de depunere a unei cereri de reprimire, nu sunt aplicabile într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care un resortisant al unei țări terțe a prezentat o cerere de protecție internațională într-un stat membru după ce i s-a acordat beneficiul protecției subsidiare de un alt stat membru.

Semnături